

наха. Юбилярътъ заедно съ жена си сѣдна на опрѣдѣленото имъ мѣсто, комисаритѣ насѣдаха на естрадата, а публиката се разположи кой както можа: едни сѣднаха, а други на крака. Хорътъ на г. Николаевъ изпѣ слѣдната пѣсень, написана за случая отъ г. учителя Ив. Д. Ивановъ и нагласена на ноти отъ г. Ник. Ив. Николаевъ:

Да прославимъ днесъ сме сбрани твоя славенъ юбилей;
Отъ душа ни, отъ сърдца ни наш' та рѣчь ще да се лѣй;
Мисълта ни въ днешни праздникъ къмъ то тебе се стреми.
Тебъ ще славимъ всинца въ този день.
Наший поздравъ приеми.

Слѣдъ изпѣването на горнята пѣсень прѣдседателятъ на комисията се обърна къмъ събралитѣ се съ слѣднитѣ думи:

Госпожи и Господа;

Учителскиятъ съвѣтъ при I Софийска Държавна Мжжка гимназия, като взе прѣдъ видъ голѣмитѣ заслуги за възпитанието и образуването на младежъта, които е принесълъ нашиятъ уважаванъ директоръ — г. Станимиръ Станимировъ, — рѣши тържествено да отпразднува 25-годишния му юбилей. По този именно поводъ ние днесъ се събрахме тука. — За да изкаже свояга почитъ, уважение и любовъ къмъ достойния юбиляръ, съвѣтътъ рѣши още; да се постави въ този салонъ портрета му, който да остане тукъ на вѣчни врѣмена, да му се поднесе единъ барелиевъ и да му се даде слѣдния адресъ: (когато г. Николаевъ захвана да чете адреса, юбилярътъ и всички комисари станаха на крака)

Многоуважаеми Господинъ Директоре и другарю

Станимиръ Ст. Станимировъ.

Днесъ празнуваме двадесетъ и петъ годишнината на Вашата дѣйностъ като възпитателъ, учителъ и директоръ.

Двадесетъ и петъ години! Това е дълго врѣме за периода, въ който млада и възраждаща се България се уреждаше и си създаваше закони и правилници и се приучваше за строгото имъ изпълнение. Мжчна бѣ у насъ — на и сега още е — длъжността на единъ шефъ